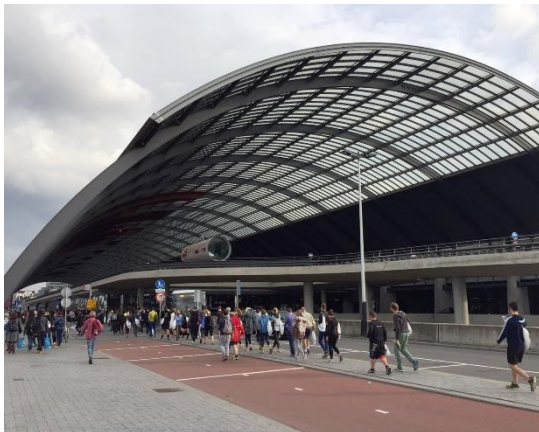

Samen de DamtotDamloop, Amsterdam, 17 september 2017 – Erik van Viegen

Zo'n half jaar geleden heeft mijn dochter Lisette mij gevraagd samen de DamtotDamloop te lopen. Daar hoefde ik niet lang over na te denken: natuurlijk, leuk om dat met je dochter te doen. We hebben twee jaar geleden de Vlinderloop samen gelopen, maar zo'n loop in Amsterdam is echt een evenement! Haar uitdaging was een tijd onder de 1:30 uur op de 10 EM, oftewel 16,1 km.

Zondagochtend ben ik naar haar toe gegaan in Amsterdam West waar zij sinds juni vorig jaar woont. Eerst even een kop koffie gedronken met een halve havermoutkoek, daarna onze spullen gepakt en met de tram naar het Centraal Station gegaan. Daar was het uiteraard al behoorlijk druk. De kledingafgifte was aan de andere kant dus door het station en naar de eerste verdieping (zie foto). Alles was goed geregeld met alle gereedstaande trailers van PostNL. De tas ingeleverd en met een banaan en een flesje aangelengde energiedrank weer terug gelopen door het station naar de startlocatie.

Het weer was goed: lichtbewolkt, regelmatig zon en een aangename temperatuur van zo'n 15 graden. Een laatste bezoek aan het toilet en daarna gingen we met een gezonde dosis spanning naar het blauwe startvak. Enkele minuten voor de start werd een warming-up gegeven door een enthousiaste fitness gast ondersteund met opzweepende muziek. Daarna volgde het aftellen van '10 naar GO!' Een daverende knal en de juichende hardloopmassa zette zich langzaam in beweging.

Na twee minuten passeerden wij de startstreep en kon de tijd worden gestart op onze hardloophorloges. Na een paar honderd meter over de Hendrikkade ging het naar links de IJtunnel in. Onder het gebouw Van Nemo door het donkere gat in en bij de ingang de traditionele band met trommels. Wat een kabaal maar ook ontzettend gaaf, daar krijg je kippenvel van. Dat ritme

ging met ons mee naar het laagste punt van de tunnel en stierf langzaam weg. Het tempo lag hoog, ook helling op.

Zonlicht verwelkomde ons in Amsterdam Noord. Op verschillende viaducten stonden mensen de hardlopers aan te moedigen. Verderop sloegen we de woonwijk in die bekend staat om alle gezelligheid, de groepen mensen die buiten zitten en de muziek die ons overal tegemoet schalt. Enthousiaste reacties en op plaatsen waar het publiek stil was, stimuleerden wij ze met klappen en juichen. Met veel bochten en kleine hellingen ging het parcours door verschillende buurten. We bereikten de rand van Amsterdam Noord en na Molenwijk Park gingen we onder de A10 door en linksaf richting Zaandam, langs verkeersknooppunt Coenplein. Hier passeerden we het 10 km punt en zagen dat ons tempo wat was teruggelopen. Vervolgens linksaf onder de A8 door en verderop met een kleine 'steigerung' de Noorder IJ- en Zeedijk op. Een traject van zo'n twee kilometer met weinig publiek en enkele DJ's die de stilte meer dan doorbraken. Na de bocht naar rechts kwamen we op de Zuiddijk. Hier was het weer heel gezellig met juichende mensen en veel muziek. We passeerden het 14 km punt, dus nog maar 2,1 km te gaan. De straat werd smaller en het publiek moedigde de lopers aan. We kwamen bij het centrum en hier stond het publiek, rijen dik, achter dranghekken, de lopers toe te juichen. De laatste bocht naar rechts en dan alleen nog de brug over, in de verte kwam de finish al in zicht. Ik moedigde Lisette nog een laatste keer aan alle energie die ze nog had te gebruiken.

We telden de bordjes af met 250, 150 en nog 100m te gaan. Ik pakte Lisette bij de hand en met beide handen in de lucht legden we het laatste stukje af, een laatste versnelling was nog mogelijk en toen schoten we over de eindstreep. We waren er, en de tijd? Ja, het was Lisette gelukt onder de 1:30 te blijven. Haar tijd was namelijk 1:29:14, wat een geweldig resultaat!

Na ontvangst van de medaille wandelden we door om de kleding op te halen. Ineens een forse maar korte regenbui, maar dat kon ons humeur niet beïnvloeden. Na het omkleden zijn we bij de Asics stand op de foto gegaan met de haren in de wind, bijgestaan door een bladblazer en hebben we ook nog met een muntje gegokt op een paar sneakers. Onder het genot van een coverband dronken we een glas gerstenat. Daarna gingen we met de bus terug naar Amsterdam. Logistiek

was alles perfect geregeld!

Met de tram van Centraal terug naar West, even gedoucht en toen weer met de tram naar de Jordaan. Als verjaardagscadeau trakteerde Lisette op heerlijke tapas. We kunnen terugkijken op een ontzettend leuke dag, het samen lopen en vooral het samen genieten!

